

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8531/2021
28.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца-противтужених АА из ... и СЗПР „Влада Турс“ Ћуприја, чији је власник ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгољуб Алексић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ВВ из ..., кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Горан Миладиновић, адвокат из ... ради накнаде штете по тужби и ради утврђења ништавости уговора по противтужби, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2924/20 од 06.04.2021. године, у седници одржаној 28.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог – противтужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2924/20 од 06.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог – противтужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2924/20 од 06.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 539/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље АА из ... и обавезан тужени да јој исплати износ од 262.346,00 динара на име вредности возила марке „...“ ближе описаног у изреци са законском затезном каматом од 07.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоцу ББ, власнику СЗПР „Влада Турс“ Ћуприја, исплати штету на име изгубљене добити која се састоји у вредности закупа возила марке „...“ ближе описаног у том делу изреке, у износу од 900.000,00 динара за период од 01.09.2016. до 08.05.2017. године са законском затезном каматом од 07.02.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев ВВ из ... према тужиоцу СЗПР „Влада Турс“ Ћуприја, чији је власник ББ из ..., којим је тражио да се утврди да је ништав уговор о закупу путничког возила од 29.08.2016. године, јер је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима као и начелу савесности и поштења. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи АА из ... накнади трошкове парничног поступка у износу од 141.613,15 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2924/20 од 06.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, у делу којим је усвојен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде од 262.346,00 динара почев од 01.10.2020. године и у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и у ставу четвртом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на досуђени износ главног дуга плати законску затезну камату почев од 07.02.2019. до 30.09.2020. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 154.094,00 динара. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени – противтужилац ВВ је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву, у одбијајућем делу одлуке о противтужбеном захтеву, због погрешне примене материјалног права с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О тужбеном захтеву за накнаду штете и противтужбеном захтеву ради утврђења ништавости уговора, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Осим тога, тужени – противтужилац уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињенично-правном питању одлучено на другачији начин. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 22.01.2018. године. Вредност предмета спора је 262.346,00 динара (2.215 евра). Противтужба је поднета 23.02.2018. године и опредељена је вредност предмета спора од 1.100.000,00 динара (9.290 евра).

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је тужени - противтужилац изјавио ревизију против дела другостепене пресуде којим је усвојен тужбени захтев и одбијен противтужбени захтев, чија вредност и по тужбеном и по противтужбеном захтеву очигледно не прелази 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Преиначење одлуке о камати као споредном потраживању на главни захтев ревизију не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с обзиром на то да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија сходно члана 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић